

Sygn. akt I C 587/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku – I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Połczyński

Protokolant: staż. Aleksandra Słomczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2016 r. w G. sprawy

z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwotę 617,-(sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddała wniosek interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł. o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 906,19 zł (dziewięćset sześć złotych, dziewiętnaście groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt I C 587/15

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwoty 2.183,87 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2014 r. i kosztami procesu. Uzasadniając swoje żądanie podał, iż w dniu 2 lipca 2013 r. doszło do zalania lokalu, w którym mieścił się gabinet dentystyczny – na skutek cofania się ścieków z kanalizacji ulicznej w związku z obfitymi opadami atmosferycznymi. Jednakże faktyczną przyczyną zalania był brak wymaganego prawem budowlanym i przepisami prawa lokalowego urządzenia przeciwzalewowego. Zalany lokal objęty był ochroną ubezpieczeniową świadczoną przez powoda. W związku z zalaniem przyznano uprawnionemu odszkodowanie w kwocie 2.183,87 zł. Powód stwierdził dalej, że odpowiedzialność za zalanie lokalu ponosi pozwana, której ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej odmówił refundacji kwoty wypłaconego odszkodowania, uznając zgłoszone roszczenie za bezzasadne i wskazując, że winę za powstałą szkodę ponosi (...) S.A. w G.. Zdaniem powoda odpowiedzialność za powstałą szkodę ponosi jednak pozwana – z uwagi na niedopełnienie obowiązku zamontowania urządzenia przeciwzalewowego (tzw. kłapy zwrotnej). Powód podniósł też, że w niniejszej sprawie zachodzi wina nieumyślna sprawcy szkody. Skoro bowiem zaniechano zamontowania instalacji przeciwzalewowych wymaganych przez obowiązujące przepisy prawa, to należy uznać, że nie zachowano należytej staranności.

W sprzeciwie od wydanego w niniejszej sprawie pod sygnaturą akt I Nc 1941/14 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 lutego 2015 r., pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. Uzasadniając zajęte stanowisko, zakwestionowała stanowisko powoda, jakoby budynek, w którym znajduje się zalany lokal, nie posiadał klap zwrotnych. Podała, że były one w dniu powstania szkody zamontowane i eksploatowane, co ma też miejsce nadal.

W swoim piśmie procesowym datowanym na 29 kwietnia 2015 r. powód w szczególności zarzucił brak podstaw do przyjęcia, by klapy zwrotne zostały poprawnie zamontowane i eksploatowane oraz podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Podczas rozprawy w dniu 27 listopada 2015 r. przedstawiciel powoda stwierdził, że podstawą faktyczną dochodzonego roszczenia jest brak klap zwrotnych, a z ostrożności procesowej powołał się na ich niewłaściwe zamontowanie.

Interwencję uboczną po stronie pozwanej zgłosiła (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł.. W swoim piśmie procesowym datowanym na 20 lipca 2015 r. interwenient uboczny przyznał, że w dacie szkody obejmował ochroną ubezpieczeniową pozwaną spółdzielnię oraz że odmówił wypłaty odszkodowania wobec braku związku przyczynowo-skutkowego między powstaniem szkody a zawinionym zachowaniem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. Interwenient uboczny przychylił się w całości do stanowiska pozwanej wyrażonego w sprzeciwie, wskazując jednocześnie, iż podziela argumentację, twierdzenia i wnioski w nim zawarte.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2013 r. doszło do zalania ściekami lokalu przy ul. (...) w G., znajdującego się w budynku administrowanym przez pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w G..

/bezsporne; ponadto: zeznania świadka J. S., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 19 czerwca 2015 r., od 00:06:04, płyta w kopercie na k. 123; zeznania świadka G. S., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 19 czerwca 2015 r., od 00:29:00, płyta w kopercie na k. 123; przesłuchanie za pozwaną J. K., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 27 listopada 2015 r., od 00:09:41, płyta w kopercie na k. 170; częściowo zeznania świadka M. G., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 18 września 2015 r., od 00:05:28, płyta w kopercie na k. 161/

W związku z powyższym powód wypłacił ubezpieczonemu odszkodowanie w kwocie 2.183,87 zł. W dacie szkody ochroną ubezpieczeniową pozwaną spółdzielnię obejmowała (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł., która odmówiła powodowi zwrotu wypłaconego odszkodowania, powołując się na brak związku przyczynowo-skutkowego między powstaniem szkody a zawinionym zachowaniem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G..

/bezsporne; ponadto: decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 22-24; potwierdzenie wykonania operacji bankowej – k. 25; decyzja o odmowie wypłaty odszkodowania – k. 135; polisa – k. 135-138/

Zalanie lokalu było skutkiem – jednocześnie – zapchania miejskiej sieci kanalizacyjnej i korzystania pomimo tego przez osoby zajmujące usytuowane powyżej lokale z urządzeń sanitarnych.

/dowody: opinia biegłego – k. 175-184/

W budynku, w którym znajduje się przedmiotowy lokal, zamontowana była, należycie usytuowana względem pionów kanalizacyjnych klapa zwrotna, która w dniu zdarzenia spełniła swoją funkcję, uniemożliwiając zalanie lokalu ściekami pochodzącymi z miejskiej sieci kanalizacyjnej.

/dowody: opinia biegłego – k. 175-184; zeznania świadka J. R., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 19 czerwca 2015 r., od 00:49:03, płyta w kopercie na k. 123; zeznania świadka G. S., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 19 czerwca 2015 r., od 00:29:00, płyta w kopercie na k. 123; przesłuchanie za pozwaną J. K., protokół elektroniczny rozprawy w dniu 27 listopada 2015 r., od 00:09:41, płyta w kopercie na k. 170; projekt powykonawczy – k. 48-57/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Powód dochodził w niniejszym postępowaniu roszczenia z tytułu tzw. regresu ubezpieczeniowego typowego, którego podstawę normatywną stanowi art. 828 § 1 zd. 1 k.c., stanowiący, iż z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę co do zasady przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Jedną z podstawowych i zarazem koniecznych przesłanek przedmiotowego roszczenia jest możliwość przypisania osobie trzeciej odpowiedzialności za szkodę pokrytą przez ubezpieczyciela.

Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G. nie jest odpowiedzialna wobec ubezpieczającego za szkodę polegającą na zalaniu lokalu przy ul. (...) w G., w związku z którą powód wypłacił odszkodowanie objęte zgłoszonym w pozwie żądaniem zwrotu.

Odpowiedzialności pozwanej powód upatrywał w niezamontowaniu lub też niezapewnieniu prawidłowego funkcjonowania, w budynku, w którym znajduje się wskazany lokal, urządzenia przeciwzalewowego w postaci tzw. kłapy zwrotnej. Tymczasem ze sporządzonej na użytek niniejszego postępowania opinii właściwego biegłego w sposób niebudzący wątpliwości wynika, iż przyczyną zalania w dniu 2 lipca 2013 r. lokalu przy ul. (...) w G. było podniesienie poziomu ścieków w sieci kanalizacyjnej (i korzystanie z urządzeń sanitarnych przez osoby zajmujące lokale usytuowane powyżej zalanego lokalu), która jednak wyposażona była w dacie zdarzenia w prawidłowo zamontowaną i prawidłowo usytuowaną względem pionów kanalizacyjnych klapę zwrotną uniemożliwiającą cofanie się ścieków z miejskiej sieci kanalizacyjnej do budynku. Biegły stwierdził w swojej opinii również, iż kiedy na skutek zatoru w miejskiej sieci kanalizacyjnej podniósł się w niej poziom ścieków, rzeczona kłapa zwrotna zatrzymała ścieki i uniemożliwiła zalanie wskazanego lokalu większą ich ilością, co nakazuje przyjąć, że była ona wówczas we właściwym stanie technicznym. Opinii tej żadna ze stron nie zakwestionowała. Zarzutów do niej nie wniósł również interwenient uboczny.

Opinię tę Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał w całości za miarodajną dla poczynienia w oparciu o nią ustaleń w zakresie istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych sprawy dotyczących zamontowania – w budynku, w którym znajduje się zalany ściekami z sieci miejskiej w dniu 2 lipca 2013 r. lokal – kłapy zwrotnej, prawidłowości jej usytuowania względem pionów kanalizacyjnych i należytego spełnienia przez to urządzenie przeciwzalewowe w dacie szkody swojej funkcji. Opinia ta bowiem została sporządzona przez biegłego rzetelnie, jest pełna, jasna, logiczna, spójna, wszechstronna, kategorierna i zawiera informacje, które pozwalają prześledzić poprawność rozumowania i wyrażonych w niej wniosków końcowych. Uzupełniająco należy podkreślić, iż dopuszczenie tego dowodu z urzędu – w trybie art. 232 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. – stało się konieczne w świetle treści zeznań zawnioskowanego przez powoda świadka M. G..

Poza powołaną opinią stan faktyczny niniejszej sprawy podlegał ustaleniu w oparciu o powołane w poprzedzającej części niniejszego uzasadnienia dokumenty, których autentyczność i moc dowodowa nie tylko nie była przez strony kwestionowana, ale też nie budziła wątpliwości Sądu.

Co się zaś tyczy zeznań przesłuchanych w sprawie zawnioskowanych przez powoda świadków w osobach J. S. i M. G., nie dały one żadnych podstaw do ustalenia przesłanek odpowiedzialności pozwanej za zalanie lokalu przy ul. (...) w G.. Co istotne, świadek J. S. potwierdziła, iż doszło do zapchania znajdujących się na jezdni studzienek, a jednocześnie stwierdziła – co w świetle faktu, iż w tym celu konieczna była wiedza specjalna, którą świadek ta nie dysponowała, nie powinno budzić wątpliwości – że nie jest w stanie podać przyczyny zalania przedmiotowego lokalu. Natomiast zeznania M. G. – będącego pracownikiem (...) Spółki Akcyjnej w G. – w zakresie, w jakim dotyczyły one usytuowania kłapy zwrotnej i nieprawidłowości w jej działaniu, Sąd uznał za całkowicie niewiarygodne, jako

pozostające w oczywistej sprzeczności z ocenioną powyżej opinią biegłego, która była miarodajna dla poczynienia ustaleń w tym zakresie.

Na wiarę zasługiwały natomiast – jako zgodne z pozostałymi wiarygodnymi dowodami, wobec jednoczesnego braku podstaw pozwalających na ich zakwestionowanie – zeznania świadka G. S., J. R. i przesłuchanego za pozwaną J. K..

W świetle podstawy faktycznej żądania powoda, mając na względzie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym zwłaszcza treść i wnioski opinii biegłego, należało stwierdzić, iż nie sposób przypisać pozwanej odpowiedzialności za szkodę polegającą na zalaniu fekaliami lokalu przy ul. (...) w G.. Tym samym oddalony przez Sąd wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność uzasadnionego kosztów remontu lokalu był w istocie bezprzedmiotowy.

W przedstawionym stanie rzeczy, na podstawie art. 828 § 1 zd. 1 a contrario k.c., Sąd w punkcie I wyroku powództwo oddalił.

W punkcie II wyroku, działając na mocy art. 98 § 1 k.p.c., to jest zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty procesu, na które składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 600,-zł – ustalone stosownie do §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie na mocy §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) – wraz z wynoszącą 17,-zł opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W punkcie III Sąd oddalił wniosek interwenienta ubocznego po stronie pozwanej o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu. Nie wniósł on w zasadzie żadnego wkładu w rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy. Prezentowane przez niego stanowisko procesowe było w istocie jedynie przychyleniem się do stanowiska pozwanej i de facto zaledwie jego częściowym powieleniem. Sąd miał przy tym na względzie, iż – przeciwnie, niż pełnomocnik pozwanej – pełnomocnik interwenienta ubocznego nie brał udziału w rozprawie. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 107 zd. 3 a contrario k.p.c.

W punkcie IV Sąd nakazał ściągnąć kwotę poniesioną tymczasowo przez Skarb Państwa na wydatek w postaci wynagrodzenia biegłego – od strony pozwanej, jako przegrywającej sprawę – stosownie do art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.

G., dnia 27 czerwca 2016 r.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G.(...)

(...)